

tisk politik, at landene forpligter sig til at øge deres militæruddgifter. Hr. Henrik Dam Kristensen svarer ikke, men kommer med et modspørgsmål om, hvad jeg har imod alle de her gode socialdemokratiske mærkesager om at være god mod børn og dyr, og hvad ved jeg. Jamen altså problemet er jo, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvad der står. Det interessante er, hvad der bliver gennemført. Vejen til helvede er som bekendt brolagt med gyldne løfter.

Og helt ærligt: Undrer det ikke hr. Henrik Dam Kristensen, at Berlusconi i Italien uden nogen problemer underskriver flotte erklæringer om at bekæmpe korrupsion og forsvare dommerens uafhængighed, og at den danske statsminister uden noget problemer underskriver erklæringer om at bekæmpe arbejdsløshed? Har jeg fuldstændig misforstået Socialdemokratiets kritik af den nye regering, vi har i Danmark, omkring arbejdsløshedsspørgsmålet?

Det er jo meget interessant, at den slags ting er fuldstændig uforpligtende. Det interessante er: Hvad gør man i praksis? Det skal man kigge på, det er interessant, og det burde hr. Henrik Dam Kristensen gøre.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ja, det er de her danske socialdemokratiske værdier, som konventet nu har skrevet af og gjort til noget fælleseuropæisk. Jeg synes nu egentlig ikke, at hr. Henrik Dam Kristensen ligefrem behøver at skilte med, at han overhovedet ikke har noget forhold til europæisk åndshistorie, især ikke i et krampagtigt forsøg på at være morsom.

Med hensyn til den der hyldest til fornuften, som indleder præambelen, er det jo klart, at når man siden oplysningstiden i Frankrig på den måde har bekendt sig til fornuften, så betyder det noget ganske andet, end når vi sådan jævnt her i Danmark taler om sund fornuft. Fornuften er – Grundtvig kaldte denne franske fornuft for et utyske – et teoretisk spøgelse, hvormed man kan forklare hele verden og sidde ved et skrivebord og indrette alting. Og det passer glimrende til den nye EU-forfatning.

Så vil jeg gerne sige, at jeg jo for det første ikke fik svar på, om det er rigtigt, hvad jeg siger, at hele den præambel med de værdier er et rent fransk foretagende. For det andet ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er der ikke mere tid.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hvor er det socialdemokratiske ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tiden er udløbet!

Man bliver altså nødt til at lægge sin tale og taletid til rette. Man har kun ét minut, så hvis åndshistorien skal gennemgås, så må man nøjes med at gennemgå den.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg må stadig væk indrømme, at jeg har svært ved at forstå, hvorfor hr. Jesper Langballe har noget imod sund fornuft. Jeg synes sådan set, det er ganske udmærket at have sund fornuft i tingene. Det må man undskylde.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg gerne sige angående fælles forsvar, at der er en klar erkendelse, i hvert fald i Socialdemokratiet, af, at der vil være konflikter også i vores nærområde, som EU i fremtiden bliver nødt til at tage sig af og bliver nødt til at være med til at sikre, at vi kan løse. Der er jo ikke tale om nogen fælles EU-hær osv., men der er tale om at kunne skabe nogle instrumenter, så vi i langt højere grad på et tidligt tidspunkt kan gå ind med humanitær hjælp og hele den dyne der.

Til fru Anne Grete Holmsgaard vil jeg gerne sige: Det, man bliver nødt til at gøre sig klart, er, at vi var i en situation, hvor der ikke var flertal for noget som helst omkring dansk EU-politik. Sådan var situationen den tirsdag morgen. Vi påtog os så et ansvar og gik ind. Jeg behøver ikke fortælle hele historien herfra, den kender fru Anne Grete Holmsgaard lige så godt, som jeg gør. Og der har vi foretaget en politisk vurdering.

Nu har vi sagt: Hvordan kommer vi bedst ud af det morads, som vi nu er bragt i af statsministeren? Og det mener vi så, vi gør ved, at vi nu får undersøgt mulighederne for at få opt imodelen.

Kl. 11.20

Når vi kommer hjem med den, så må vi vurdere, om den så også er gangbar. Er det den, der kan betyde, at vi kan komme af med så meget af de retlige forbehold som overhovedet muligt, ja, så kan det blive den, vi kan blive nødt til at bruge. For hvis vi ikke gør noget, så ender vi jo med ikke at kunne deltage i bekæmpelse af international kriminalitet, i bekæmpelse af internatio-